

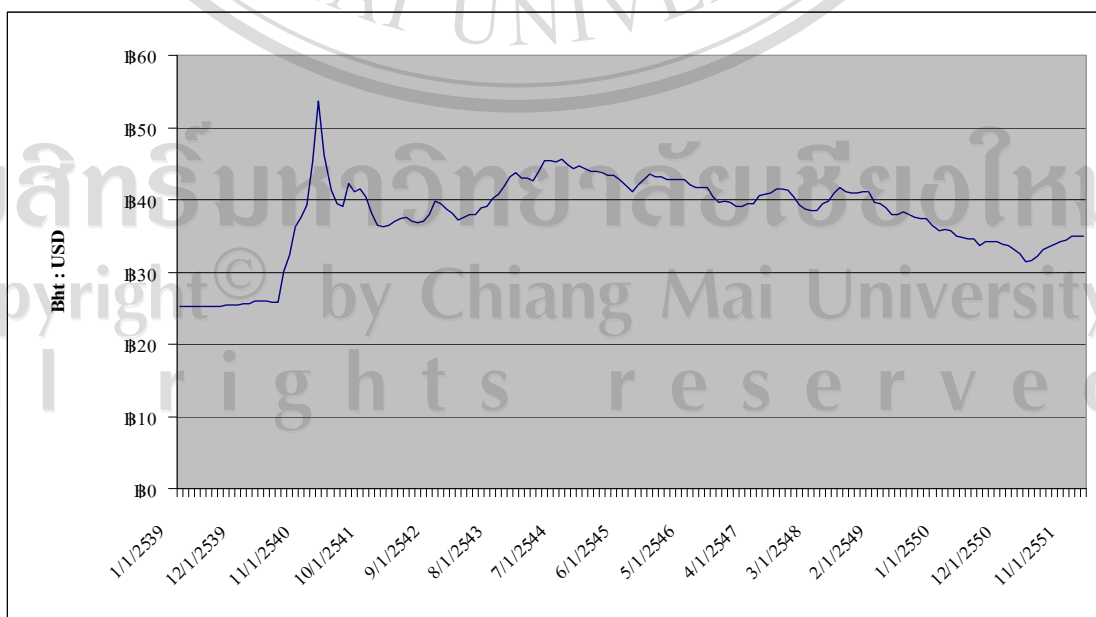
บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

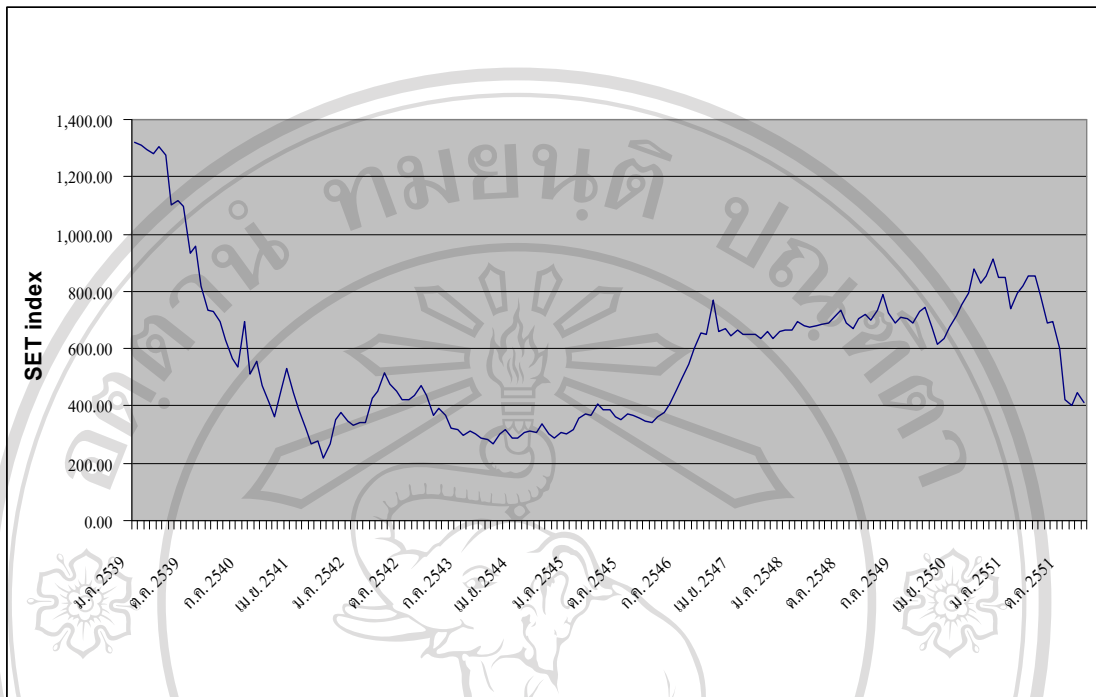
ในวันที่ 2 กรกฎาคม 2540 ประเทศไทยได้เปลี่ยนระบบอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศจากระบบตะกร้าเงิน (Basket of Currencies) มาเป็นระบบอัตราแลกเปลี่ยนแบบลอยตัวภายใต้การจัดการ (Managed Floating exchange rate system) ทำให้ค่าเงินบาทอ่อนตัวอย่างทันที จากเดิมประมาณ 25.60 บาทต่อ 1 ดอลลาร์สหรัฐ เป็น 28.75 บาทต่อ 1 ดอลลาร์สหรัฐในเวลาเพียง 24 ชั่วโมง และค่าเงินบาทได้อ่อนลงตามลำดับ และต่ำสุดถึง 55 บาทต่อ 1 ดอลลาร์สหรัฐ (ดังรูปที่ 1) วิกฤตเศรษฐกิจครั้งนี้ ถูกเรียกว่า “วิกฤตต้มยำกุ้ง” ซึ่งนอกจากทำให้ธุรกิจเอกชน เช่น บริษัท บ้านจัดสรร อุตสาหกรรมก่อสร้าง อุตสาหกรรมผลิตวัสดุก่อสร้าง สถาบันการเงิน ธนาคาร ธุรกิจ การพิมพ์การโฆษณา ถูกกระทบอย่างรุนแรง จนหลายแห่งต้องปิดกิจการ หลายแห่งมีหนี้มหาศาล พนักงานจำนวนมากถูกปลดออกจากงาน และรัฐบาลถูกกดดันให้ลาออกแล้ว วิกฤตเศรษฐกิจครั้งนี้ ยังส่งผลให้เกิดวิกฤตเศรษฐกิจในประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย เกาหลี ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ รัสเซีย และประเทศอื่นๆ มากน้อยแตกต่างกันไป (นิยม รัฐอมฤต, 2551)

รูปที่ 1.1 แสดงอัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ ตั้งแต่ มกราคม 2539 ถึง มกราคม 2552

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

รูปที่ 1.2 แสดงดัชนีตลาดหลักทรัพย์ประเทศไทย ตั้งแต่ มกราคม 2539 ถึง มกราคม 2552

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

ในปี 2550 ได้เกิดวิกฤตทางการเงินอีกครั้ง ซึ่งในครั้งนี้มีจุดเริ่มต้นมาจากปัญหาสินเชื่ออสังหาริมทรัพย์ที่มีความน่าเชื่อถือต่ำ (ซับไพร์ม) ในสหรัฐฯ ที่ได้แผ่ขยายลูกกลมไปยังสินเชื่อประเภทอื่น ๆ และส่งผลกระทบต่อฐานะการดำเนินงานของสถาบันการเงิน จนกระทั่งนำมาสู่การขาดความเชื่อมั่นต่อสถาบันการเงิน รวมทั้งปัญหาสภาพคล่องในระบบการเงินทั่วโลก ทั้งการดิ่งลงของดัชนีหุ้นไทยและการอ่อนค่าของเงินบาท (ดังรูปที่ 1 และ 2) ซึ่งล้วนเป็นผลจากการที่นักลงทุนต่างชาติพยายามขายสินทรัพย์ของตนเพื่อที่จะหาสภาพคล่องในรูปเงินดอลลาร์สหรัฐฯ ซึ่งปรากฏการณ์ดังกล่าวได้เกิดขึ้นกับตลาดหุ้นอื่น ๆ ทั่วภูมิภาคเช่นเดียวกัน

สำหรับเศรษฐกิจไทยนั้นไม่สามารถที่จะหลีกเลี่ยงผลกระทบจากวิกฤตการเงินโลกที่เกิดขึ้นในรอบนี้ไปได้ โดยผลกระทบจะส่งผ่าน 3 ช่องทางหลัก ได้แก่

1. ผลกระทบทางตรงผ่านการลงทุนในภาคต่างประเทศของสถาบันการเงินของไทย ซึ่งคาดการณ์ว่าผลกระทบจะอยู่ในขอบเขตจำกัด เนื่องจากธนาคารพาณิชย์ไทยมีเงินลงทุนในตราสารต่างประเทศเพียงร้อยละ 1.7 ของสินทรัพย์รวมเท่านั้น อีกทั้งสถานะของระบบสถาบันการเงินก็มีความแข็งแกร่งมากขึ้นเมื่อเทียบกับในอดีต ตลอดจนเสถียรภาพทางด้านต่างประเทศของไทยอยู่ในเกณฑ์ที่ดี

2. ผลกระทบทางอ้อม ด้านการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศ ซึ่งมีแนวโน้มว่าจะชะลอตัวลงตามแนวโน้มเศรษฐกิจโลกโดยเฉพาะในปี 2552 ซึ่งศูนย์วิจัยกสิกรไทยคาดว่าเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าที่สำคัญ ๆ ของไทย อาทิ สหรัฐฯ ยุโรป ญี่ปุ่น และประเทศในภูมิภาคอาเซียนจะมีการชะลอตัวลง โดยเฉพาะในภาคอสังหาริมทรัพย์เนื่องจากร้อยละ 25.3 ของเงินลงทุนสุทธิมาจากต่างประเทศทั้งหมด จุดสำคัญคือทุนที่เข้ามาในภาคอสังหาริมทรัพย์ไทยจำนวนหนึ่งเป็นบริษัทที่มีปัญหาทางการเงิน เช่น บริษัท Lehman Brothers Holdings Inc ที่มีการลงทุนในภาคอสังหาริมทรัพย์ไทยในหลายรูปแบบ ก่อปรกักราคาสินค้าโภคภัณฑ์ที่มีแนวโน้มอ่อนตัวลง อาจส่งผลให้การส่งออกของไทยขยายตัวในอัตราที่ลดลง

3. ผลกระทบทางอ้อมด้านการเงิน ผ่านช่องทางสภาพคล่องและการเคลื่อนไหวของตลาดเงินและตลาดทุน โดยเฉพาะการดึงสภาพคล่องในรูปเงินดอลลาร์สหรัฐฯ ผ่านการเทขายสินทรัพย์ในประเทศต่างๆ เพื่อนำกลับไปชดเชยภาวะสภาพคล่องที่ตึงตัวของสถาบันการเงินที่ประสบปัญหาทำให้ราคาสินทรัพย์ต่ำกว่าพื้นฐาน โดยระยะเวลาและความรุนแรงของผลกระทบด้านสภาพคล่องดังกล่าว จะขึ้นอยู่กับว่าทางการและธนาคารกลางต่างๆ ทั่วโลกจะประสบความสำเร็จเพียงใดในการอัดฉีดสภาพคล่องและเพิ่มทุนให้แก่สถาบันการเงินต่างๆ เพื่อที่จะแก้ไขให้ระบบการเงินโลกให้กลับสู่ภาวะปกติ (ศูนย์วิจัยกสิกรไทย, 2551)

ตลาดการเงินในปัจจุบันมีความสนใจการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ต่างชาติมากขึ้นซึ่งต้องมีการพิจารณาถึงผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับจากตลาดต่างประเทศอันเป็นผลจากอัตราแลกเปลี่ยนด้วย Bahmani-Oskooee and Sohrabian (1992 Quoted in Bhattacharya and Mukherjee) เป็นผู้ที่ใช้เทคนิค Cointegration และ Granger Causality ในการอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างอัตราแลกเปลี่ยนและราคาหลักทรัพย์เป็นครั้งแรก โดยใช้กรณีศึกษาสำหรับประเทศสหรัฐฯ พบว่าดัชนีตลาดหลักทรัพย์ของสหรัฐฯ และอัตราแลกเปลี่ยนมีความสัมพันธ์กันทั้งสองทิศทาง หลังจากนั้นจึงมีงานวิจัยทั้งจากประเทศที่พัฒนาแล้วและประเทศกำลังพัฒนาสนใจทำการวิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ดังกล่าวโดยเทคนิคนี้จำนวนมาก ซึ่งผลลัพธ์ที่ได้จากการศึกษาความสัมพันธ์ดังกล่าวนี้แตกต่างกันไป อาทิ Abdalla and Murinde (1997), Aggarwal (1981) ได้ทำการศึกษาสำหรับประเทศอินเดีย เกาหลี และปาकिสถาน พบว่าอัตราแลกเปลี่ยนส่งผลต่อราคาหลักทรัพย์ (Bhattacharya and Mukherjee, 2002) แต่สำหรับประเทศฟิลิปปินส์ Abdalla and Murinde พบว่าราคาหลักทรัพย์เป็นตัวชี้นำอัตราแลกเปลี่ยน Huang, Granger and Yang (2000 Quoted in Abdelaziz; Chortareas and Cipollini, 2008) ได้ใช้ข้อมูลรายวันในการศึกษากรณีตัวอย่างในประเทศฮ่องกง

อินโดนีเซีย ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และไต้หวัน พบว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในทั้งสองทิศทาง

การศึกษาเชิงประจักษ์นี้มีความน่าสนใจเนื่องจาก 2 เหตุผล

1. จากทฤษฎีการจัดกลุ่มหลักทรัพย์ (Portfolio Theory) ได้กล่าวไว้ว่าถ้าผลตอบแทนจากหลักทรัพย์ระหว่างตลาดนั้นไม่ได้มีความสัมพันธ์แบบสมบูรณ์ นักลงทุนจะสามารถลดความเสี่ยงโดยการลงทุนระหว่างประเทศที่หลากหลาย นั่นคือ ถ้าผลตอบแทนจากหลักทรัพย์ในประเทศใดประเทศหนึ่งมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกแล้ว ก็เป็นไปได้ในการที่จะใช้ข้อมูลจากตลาดหนึ่งในการทำนายการเคลื่อนไหวของอีกตลาดหนึ่ง

2. ตลาดใหญ่ๆ ในปัจจุบันได้มีการเตรียมกำหนดนโยบายและปฏิรูปข้อบังคับต่างๆ สำหรับในอีกไม่กี่ปีข้างหน้า เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับการลงทุนข้ามชาติ ส่วนผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับจากตลาดหลักทรัพย์ต่างประเทศนั้นต้องพิจารณาทั้งจากการเปลี่ยนแปลงของราคาหลักทรัพย์และค่าเงินในประเทศนั้นๆ แม้ในกลุ่มหลักทรัพย์ (Portfolio) ที่มีการกระจายการลงทุนแล้วหากพบว่าผลกระทบจากความเสี่ยยังคงมีอยู่จะส่งต่อการประกันความเสี่ยง (Risk Premium) ด้วย อย่างไรก็ตามความสัมพันธ์ระหว่างค่าของเงินและราคาหลักทรัพย์เป็นตัวกำหนดผลตอบแทนจากการลงทุนที่สำคัญ Doong, et al. (2005 Quoted in Abdelaziz; Chortareas and Cipollini, 2008)

Abdelaziz; Chortareas and Cipollini (2008) มีข้อสังเกตถึงเหตุผลที่ความสัมพันธ์ระหว่างราคาหลักทรัพย์และอัตราแลกเปลี่ยนมีความสำคัญ อาทิ

1. การเชื่อมโยงระหว่างตลาดทั้งสองสามารถใช้ในการทำนายอัตราแลกเปลี่ยน นั่นหมายถึงถึงความสามารถของบริษัทต่างๆที่จะใช้ในการบริหารจัดการในส่วนของการทำสัญญากับต่างชาติ และผลจากอัตราแลกเปลี่ยนที่เปลี่ยนแปลงซึ่งบริษัทเหล่านี้ต้องรับภาระ

2. เนื่องจากค่าของเงินมักใช้แสดงถึงมูลค่าของหลักทรัพย์ที่ได้ลงทุนในกองทุน ดังนั้นการทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างอัตราแลกเปลี่ยนและหลักทรัพย์อื่นๆที่มีอยู่ในกลุ่มหลักทรัพย์ (Portfolio) นั้น จึงมีความสำคัญต่อความสามารถในการบริหารกองทุนจากวิธี Mean Variance Portfolio Approach ได้บอกไว้ว่าผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับขึ้นอยู่กับ การเปลี่ยนแปลงของกลุ่มหลักทรัพย์ (Portfolio) ดังนั้นการประมาณค่าของการเปลี่ยนแปลงที่แม่นยำจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับกลุ่มหลักทรัพย์ (Portfolio) ซึ่งก็คือความต้องการที่จะประมาณถึงความสัมพันธ์ระหว่างราคาหลักทรัพย์และอัตราแลกเปลี่ยน

2. ความเข้าใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างราคาหลักทรัพย์และอัตราแลกเปลี่ยน

สามารถใช้ในการทำนายวิกฤตการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้น Khalid and Kawai (2003); Ito and Yuko (2004 Quoted in Abdelaziz; Chortareas and Cipollini, 2008) ได้กล่าวไว้ว่าความเชื่อมโยงระหว่างตลาดหลักทรัพย์และตลาดอัตราแลกเปลี่ยน (Currency Market) นั้นมีส่วนทำให้เกิดผลกระทบต่อเนื่องในวิกฤตการเงินในภูมิภาคเอเชียในปี 2540 ซึ่งเชื่อว่าการลดลงของค่าเงินบาทอย่างรวดเร็ว นั้น ส่งผลให้เกิดการลดค่าเงินในภูมิภาคเดียวกันและทำให้ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ในภูมิภาคนี้ลดลงอย่างมาก ดังนั้นหากมีการตระหนักถึงความสัมพันธ์ของทั้งสองตลาดนี้จะสามารถช่วยป้องกันวิกฤตการณ์การเงินก่อนที่จะมีการแผ่ขยายออกไป

จากประเด็นที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้ผู้ศึกษาสนใจศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตลาดอัตราแลกเปลี่ยนและตลาดหลักทรัพย์ของไทย โดยในการศึกษานี้ใช้อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐเป็นตัวแทนของตลาดอัตราแลกเปลี่ยนเนื่องจากเป็นสกุลเงินที่เป็นที่ยอมรับและใช้กันอย่างแพร่หลายทั่วโลกในด้านการค้าและเป็นสกุลเงินสำคัญในฐานะทุนสำรองระหว่างประเทศสำหรับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในปัจจุบัน ได้จัดแบ่งหลักทรัพย์ออกตามกลุ่มอุตสาหกรรม (Industry Group) ทั้งหมด 8 กลุ่ม โดยในแต่ละกลุ่มได้แบ่งออกเป็นหมวดธุรกิจ (Sectoral Group) ที่สะท้อนการเคลื่อนไหวของหลักทรัพย์ที่มีพื้นฐาน (Fundamental) เดียวกัน แบ่งออกเป็น 25 หมวดธุรกิจ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1.1 แสดงโครงสร้างกลุ่มอุตสาหกรรมและหมวดธุรกิจ

กลุ่มอุตสาหกรรม	หมวดธุรกิจ	
เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร (.AGRO)	AGRI	ธุรกิจการเกษตร
	FOOD	อาหารและเครื่องดื่ม
สินค้าอุปโภคบริโภค (.CONSUMP)	FASHION	แฟชั่น
	HOME	ของใช้ในครัวเรือนและสำนักงาน
	PERSON	ของใช้ส่วนตัวและเวชภัณฑ์
ธุรกิจการเงิน (.FINCIAL)	BANK	ธนาคาร
	FIN	เงินทุนและหลักทรัพย์
	INSUR	ประกันภัยและประกันชีวิต
สินค้าอุตสาหกรรม (.INDUS)	AUTO	ยานยนต์
	IMM	วัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร
	PKG	บรรจุภัณฑ์

ตารางที่ 1.1 (ต่อ)

กลุ่มอุตสาหกรรม	หมวดธุรกิจ	
	PAPER	กระดาษและวัสดุการพิมพ์
	PETRO	ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์
อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง (.PROPCON)	CONMAT	วัสดุก่อสร้าง
	PROP	พัฒนาอสังหาริมทรัพย์
ทรัพยากร (.RESOURC)	ENERG	พลังงานและสาธารณูปโภค
	MINE	เหมืองแร่
บริการ (.SERVICE)	COMM	พาณิชย์
	HEALTH	การแพทย์
	MEDIA	สื่อและสิ่งพิมพ์
	PROF	บริการเฉพาะกิจ
	TOURISM	การท่องเที่ยวและสันทนาการ
	TRANS	ขนส่งและโลจิสติกส์
เทคโนโลยี (.TECH)	ETRON	ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์
	ICT	เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ที่มา : ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

การศึกษานี้ได้ใช้ดัชนีหมวดธุรกิจเป็นตัวแทนสำหรับตลาดหลักทรัพย์ โดยเลือกดัชนีหมวดธุรกิจจำนวน 6 หมวด ซึ่งเป็นดัชนีหมวดธุรกิจที่มีปริมาณหลักทรัพย์อยู่ใน SET50 และ SET100 ในอันดับต้นๆ ได้แก่

1. ดัชนีหมวดธนาคาร : BANK

ประกอบด้วยหลักทรัพย์ทั้งสิ้น 12 หลักทรัพย์ อาทิ ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน), ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) และบริษัท ทีสโก้ไฟแนนเชียล กรุ๊ป จำกัด (มหาชน) เป็นต้น

2. ดัชนีหมวดวัสดุก่อสร้าง : CONMAT ประกอบด้วยหลักทรัพย์ทั้งสิ้น 31 หลักทรัพย์ อาทิ บริษัท ควอลิตี้คอนสตรัคชัน โปรดักส์ จำกัด (มหาชน), บริษัท ปูนซิเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน) และบริษัท ทาทาสตีล (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) เป็นต้น

3. ดัชนีหมวดพลังงานและสาธารณูปโภค : ENERG ประกอบด้วยหลักทรัพย์ทั้งสิ้น 26 หลักทรัพย์ อาทิ บริษัท บริการเชื้อเพลิงการบินกรุงเทพ จำกัด (มหาชน), บริษัท ผลิตไฟฟ้า จำกัด (มหาชน) และบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) เป็นต้น

4. ดัชนีหมวดเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร : ICT ประกอบด้วยหลักทรัพย์ทั้งสิ้น 27 หลักทรัพย์ อาทิ บริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน), บริษัท ชิน คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) และบริษัท ทีทีเอ็นดีที จำกัด (มหาชน) เป็นต้น

5. ดัชนีหมวดพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ : PROP ประกอบด้วยหลักทรัพย์ทั้งสิ้น 79 หลักทรัพย์ อาทิ บริษัท อมตะ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน), บริษัท ควอลิตี้เฮ้าส์ จำกัด (มหาชน) และบริษัท ซีโน-ไทย เอ็นจีเนียริ่งแอนด์คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) เป็นต้น

6. ดัชนีหมวดขนส่งและโลจิสติกส์ : TRANS ประกอบด้วยหลักทรัพย์ทั้งสิ้น 15 หลักทรัพย์ อาทิ บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน), บริษัท รถไฟฟ้ากรุงเทพ จำกัด (มหาชน) และบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) เป็นต้น

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศและดัชนีหมวดธุรกิจในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในระยะยาว ทิศทางการปรับตัวในระยะสั้น รวมถึงทิศทางความสัมพันธ์ในเชิงเป็นเหตุเป็นผล

1.3 ขอบเขตการศึกษา

การศึกษาวิจัยนี้จะทำการหาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราแลกเปลี่ยนและดัชนีหมวดธุรกิจในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) แบบรายเดือนตั้งแต่ มกราคม 2542 ถึง มกราคม 2552 รวมทั้งสิ้น 121 เดือน โดยอัตราแลกเปลี่ยนที่ใช้คือ อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ ซึ่งใช้ข้อมูลจากธนาคารแห่งประเทศไทย และดัชนีหมวดธุรกิจในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งข้อมูลมาจากบริษัท บิสนิวส์ เอ เอฟ อี (ประเทศไทย) จำกัด โดยดัชนีหมวดธุรกิจที่ใช้ในการศึกษา มีทั้งสิ้น 6 หมวดจากทั้งหมด 25 หมวด โดยเลือกจากดัชนีหมวดธุรกิจที่มีปริมาณหลักทรัพย์อยู่ใน SET 50 Index และ SET 100 Index ในอันดับต้นๆ ระหว่างเดือนมกราคม 2552 ถึง มิถุนายน 2552 ได้แก่

1. ดัชนีหมวดธนาคาร : BANK
2. ดัชนีหมวดวัสดุก่อสร้าง : CONM
3. ดัชนีหมวดพลังงานและสาธารณูปโภค : ENERG

4. ดัชนีหมวดเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร : ICT
5. ดัชนีหมวดพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ : PROP
6. ดัชนีหมวดขนส่งและโลจิสติกส์ : TRANS

1.4 แหล่งที่มาของข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา คือ ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) รายเดือนของอัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ ที่เป็นอัตราแลกเปลี่ยนกลางจากธนาคารแห่งประเทศไทย และข้อมูลดัชนีหมวดธุรกิจจำนวน 6 หมวดจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งเก็บรวบรวมจากบริษัท บิสนิวส์ เอ เอฟ อี (ประเทศไทย) จำกัด

1.5 ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

1. ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศและดัชนีหมวดธุรกิจในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในระยะยาว ทิศทางการปรับตัวในระยะสั้น รวมถึงทิศทางความสัมพันธ์ในเชิงเหตุเป็นผล
2. นักลงทุนสามารถนำข้อมูลอัตราแลกเปลี่ยน มาใช้ในการวิเคราะห์แนวโน้มการเคลื่อนไหวของดัชนีหมวดธุรกิจ ซึ่งสามารถใช้เป็นส่วนหนึ่งในการวางแผนการลงทุนได้อย่างเหมาะสม
3. นักลงทุนสามารถทำนายวิกฤตการเงินที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต

1.6 นิยามศัพท์

ดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET Index) หมายถึง ดัชนีราคาหลักทรัพย์ที่คำนวณด้วยวิธีราคาหลักทรัพย์สามัญแบบถ่วงน้ำหนักด้วยมูลค่าตลาด (Market Capitalization Weighted Index) ที่คำนวณโดยการเปรียบเทียบมูลค่าตลาดรวมของหลักทรัพย์ในวันปัจจุบัน (Current Market Value) กับมูลค่าตลาดรวมของหลักทรัพย์ในวันฐาน (Base Market Value) ซึ่งมีค่าดัชนีในวันฐาน(30 เมษายน 2518)เท่ากับ 100 สำหรับสูตรการคำนวณดัชนีมีดังนี้

$$SET = \frac{\text{มูลค่าตลาดรวม ณ วันปัจจุบัน} \times 100}{\text{มูลค่าตลาดรวม ณ วันฐาน}}$$

โดยที่มีมูลค่าตลาดรวม คือ ผลรวมของผลคูณระหว่างราคาซื้อขายกับจำนวนหุ้นสามัญจดทะเบียนทุกหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (รวมกองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์) ยกเว้นหุ้นสามัญที่ถูกรื้อขึ้นเครื่องหมาย SP เกินกว่า 1 ปี จะไม่นำมารวมในการคำนวณ

ดัชนีเซท 50 (SET 50 Index) หมายถึง ดัชนีราคาหุ้นในตลาดหลักทรัพย์จัดทำขึ้น เพื่อใช้แสดงระดับและความเคลื่อนไหวของราคาหุ้นสามัญ 50 ตัวที่มีมูลค่าตลาดสูงและการซื้อขายมีสภาพคล่องสูงอย่างสม่ำเสมอ สูตรและวิธีการคำนวณเป็นเช่นเดียวกับการคำนวณ SET Index แต่ใช้วันที่ 16 สิงหาคม 2538 เป็นวันฐาน โดยมีค่าดัชนีเท่ากับ 1000

ดัชนีกลุ่มอุตสาหกรรม (Industry Group Index) หมายถึง ดัชนีกลุ่มที่คำนวณจากราคาหุ้นสามัญของแต่ละกลุ่มธุรกิจที่ตลาดหลักทรัพย์จัดแบ่งเป็นหมวดธุรกิจ (Sector) ย่อย ซึ่งตั้งแต่ 1 มกราคม 2547 ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้จัดกลุ่มอุตสาหกรรม (Industry Group) ระบบใหม่ ครอบคลุมหมวดย่อยๆ เพื่อให้โครงสร้างกลุ่มอุตสาหกรรมมีความกระชับและชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยได้แบ่งดัชนีกลุ่มอุตสาหกรรมหลักเป็น 8 กลุ่ม ซึ่งมีวิธีการคำนวณเหมือนกับการคำนวณดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์

ดัชนีหมวดธุรกิจ (Sectoral Index) หมายถึง ดัชนีที่สะท้อนการเคลื่อนไหวราคาหลักทรัพย์ที่มีพื้นฐาน (Fundamental) เหมือนกัน โดยใช้หุ้นสามัญจดทะเบียนทุกหลักทรัพย์ในหมวดธุรกิจในการคำนวณ ปัจจุบันดัชนีหมวดธุรกิจแบ่งเป็น 25 หมวด ซึ่งมีวิธีการคำนวณเหมือนกับการคำนวณดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์

ระบบตะกร้าเงิน (Basket of Currencies) หมายถึง การคิดค่าเงิน โดยคำนวณจากเงินทุกสกุลเงินของประเทศคู่ค้าที่สำคัญ

ระบบอัตราแลกเปลี่ยนลอยตัวภายใต้การจัดการ (Managed Floating Exchange Rate System) หมายถึง อัตราแลกเปลี่ยนที่ปล่อยให้อุปสงค์และอุปทานเงินตราสกุลนั้นๆ ทำงานได้ระดับหนึ่ง โดยธนาคารกลางสามารถเข้าไปแทรกแซงเพื่อจำกัดขนาดและความผันผวนของการเปลี่ยนแปลงอัตราแลกเปลี่ยนได้